

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0436/2013

4.12.2013

POROČILO

o imenovanju Nikolaosa Milionisa za člana Računskega sodišča
(C7-0310/2013 –2013/0808 (NLE))

Odbor za proračunski nadzor

Poročevalka: Inés Ayala Sender

VSEBINA

	Stran
PREDLOG SKLEPA EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
PRILOGA 1: ŽIVLJENJEPIS NIKOLAOSA MILIONISA	4
PRILOGA 2: ODGOVORI NIKOLAOSA MILIONISA NA VPRAŠALNIK	7
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	16

PREDLOG SKLEPA EVROPSKEGA PARLAMENTA

**o imenovanju Nikolaosa Milionisa za člana Računskega sodišča
(C7-0310/2013 – 2013/0808(NLE))**

(Posvetovanje)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 286(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C7-0310/2013),
 - ob upoštevanju člena 108 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A7-0436/2013),
- A. ker je Odbor za proračunski nadzor ocenil kandidatova priporočila, zlasti glede na zahteve iz člena 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- B. ker je Odbor za proračunski nadzor na svoji seji dne 7. novembra 2013 poslušal predstavitev kandidata Sveta za članstvo v Računskem sodišču;
1. odobri predlog Sveta, da se Nikolaosa Milionisa imenuje za člana Računskega sodišča;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in v vednost Računskemu sodišču, drugim institucijam Evropske unije in revizorskim organom držav članic.

PRILOGA 1: ŽIVLJENJEPIS NIKOLAOSA MILIONISA

Državljanstvo grško
Datum rojstva 7. september 1959
Kraj rojstva Arta, Grčija

Izobrazba

1998 Univerza v Atenah
doktorat iz prava javnih financ
naslov disertacije: Institucionalna vloga grškega računskega sodišča

1994 Univerza v Parizu VIII
Diplôme d'études approfondies (diploma podiplomskega študija)
iz javnih financ in računovodstva

1993 Univerza v Parizu I, Panthéon-Sorbonne
Diplôme d'études approfondies (diploma podiplomskega študija)
iz javnega prava

1987–1989 Državna šola za javno upravo

1981 Univerza v Atenah
diploma iz prava

Poklicne izkušnje

od 2004 višji svetnik (*Conseiller-Maitre*) pri grškem računskem sodišču

2011–2012 oddelčni predsednik pri grškem računskem sodišču

1997–2004 prizivni sodnik (*Conseiller Référéndaire*) pri grškem računskem sodišču

1989–1997 sodnik prve stopnje (*Auditeur*) pri grškem računskem sodišču

Pedagoške izkušnje

od 2010 docent za pravo javnih financ
Univerza za politične vede Panteion, Atene

2007–2010	poučevanje predmeta „Pristojnosti grškega računskega sodišča“ na Univerzi v Atenah
1998–2012	poučevanje evropskega finančnega prava in sodne prakse Sodišča Evropske unije o temeljnih svoboščinah na Grški državni šoli za pravosodje
1997–1998	poučevanje prava javnih financ na Državni šoli za javno upravo

Druga usposabljanja/izkušnje

1994	praksa pri francoskem računskem sodišču (<i>Cour des Comptes</i>)
1995–1996	pomočnik grškega člana Evropskega računsko sodišča

Knjige

- (1) Računsko sodišče: sodobni trendi in razvoj (NOMIKI VIVLIOTHIKI 2012);
- (2) Elementi davčnega in finančnega evropskega prava (SAKKOULAS 2008);
- (3) Institucionalna vloga grškega računskega sodišča (SAKKOULAS 2002, 2. izdaja 2006);
- (4) Evropsko računsko sodišče (SAKKOULAS 1999).

Razprave, članki in prispevki

Napisal je številne razprave in članke v pravnih revijah ter sodeloval pri spominskih zbornikih in delih, od katerih so, med drugimi, za objavljeno delovno mesto najpomembnejši:

- (1) Novemu finančnemu vodenju države naproti (2012);
- (2) Evropsko računsko sodišče (členi 285–287 PDEU): sodelovanje pri delu, posvečenemu razlagi členov PDEU (2012);
- (3) Odnos med sodnim nadzorom in revizijskimi ugotovitvami (komentar k zadevi Sodišča Evropske unije „Ismeri Europa Srl proti Računskemu sodišču Evropskih skupnosti“) (2011);
- (4) Evropsko povezovanje in nacionalna finančna suverenost (2007);
- (5) Protikorupcijske strategije znotraj pristojnosti vrhovnih revizijskih institucij Evropske

unije (2006);

(6) Finančna revizija lokalnih javnih organov: primer Francije (2006);

(7) Vpliv sodne prakse na državni proračun (2005);

(8) Sodnik na področju prava javnih financ pred Evropskim sodiščem za človekove pravice (2003);

(9) Goljufija, ki namerno škoduje interesom Evropske unije, in Računsko sodišče (1999);

(10) Sodna narava revizijskih institucij držav članic Evropske unije (1998);

(11) Evropsko računsko sodišče in oblikovanje „evropskega načina revizije“ (1998);

(12) Kritična obravnava pojma „javni računovodja“ (*Comptable Public*) v grškem in francoskem finančnem pravu (1995) ter

(13) Nadzor nad javnimi podjetji in Računsko sodišče (1993).

Aktivno je sodeloval tudi na kongresih, kolokvijih in seminarjih.

Druga zanimanja/znanja

Slikanje. Študiral je skupaj z Giorgosom Rorrisom.

Napisal je dve knjigi o estetiki in književnosti, za kateri je leta 2009 prejel nagrado „Panagiotis Foteas“.

PRILOGA 2: ODGOVORI NIKOLAOSA MILIONISA NA VPRAŠALNIK

Poklicne izkušnje

1. Navedite svoje najpomembnejše poklicne izkušnje s področja javnih financ, upravljanja ali revizije upravljanja.

Svojo celotno poklicno pot sem posvetil delu pri grškem računskem sodišču, in sicer v naslednjih vlogah:

Odgovoren sem bil za področje javnih financ, sorazmerno s svojim položajem znotraj sodišča; začel sem kot poročevalec in sčasoma postal višji svetnik – to funkcijo opravljam danes. Moje zadolžitve na različnih oddelkih so zajemale izvajanje in nato nadzorovanje revizij na ministrstvih, pri pravnih osebah javnega prava in v lokalnih organih.

Več let (2007–2011) sem delal na oddelku, odgovornem za revizije projektov, ki jih je v Grčiji financirala EU, in ugotavljanje neupravičenih izdatkov (finančni popravki).

Nato (2012–2013) sem bil kot višji svetnik odgovoren za revizije prijav premoženja javnih funkcionarjev in uslužbencev, vključno z odločbami o odmeri davka nekdanjim ministrom, novinarjem in drugim.

Več let sem bil vodja oddelka za preverjanje javnih naročil storitev.

Sodeloval sem pri preverjanju porabe sredstev Skupnosti na kraju samem za Muzej Benaki v Atenah in za Atensko koncertno dvorano (1998) ter pri finančnih revizijah upravičenih izdatkov na Nacionalnem medicinskem inštitutu (2003) in nacionalnega financiranja Evropskega kulturnega centra v Delfih (pravna oseba zasebnega prava), čemur je sledilo poročilo o težavah z upravljanjem, ki so se pojavljale (2012).

Kot član računskega sodišča sem bil približno deset let (1997–2006) predsednik revizijske komisije pri Atenski koncertni dvorani.

Leta 2012 sem bil imenovan za člana delovne skupine računskega sodišča, odgovorne za pilotne revizije in poročanje organom prefektуре Atika, Atenski splošni bolnišnici in Atenskemu tehnološkemu inštitutu, kot del pobude projektne skupine Evropskega računskega sodišča za zagotavljanje tehnične pomoči grškemu računskemu sodišču in sodelovanje z nizozemskimi, belgijskimi, francoskimi in nemškimi revizijskimi institucijami pri razvoju sodobnih metod za finančno revizijo in revizijo poslovanja. Sodelujem tudi v delovni skupini, odgovorni za vzpostavljanje tesnejših odnosov med grškim računskim sodiščem in grškim parlamentom. S tem v zvezi sem se februarja 2013 udeležil seminarja o reviziji poslovanja pri nizozemskem računskem sodišču in seje odbora za finančne revizije pri nizozemskem parlamentu.

Med študijskim dopustom sem se kot pripravnik v Parizu (1993–1994) udeleževal konferenc in seminarjev pri francoskem računskem sodišču ter regionalni revizijski zbornici v regiji Île-

de-France. Med letoma 1995 in 1996 sem bil napoten v Luksemburg, kjer sem delal kot pomočnik v kabinetu grškega člana Evropskega računskega sodišča. Tu sem dobil priložnost, da se seznanim z evropskimi finančnimi mehanizmi in pomenom novih revizijskih postopkov, obenem pa sem se začel vse bolj zavedati pomena mednarodnega sodelovanja.

Poleg tega sem vrsto let predaval evropsko finančno pravo na Grški državni šoli za pravosodje in številnih drugih univerzitetnih fakultetah. Leta 2010 sem bil imenovan za docenta za pravo javnih financ na Univerzi za družbene in politične vede Panteion v Atenah.

2. Naštete tri najpomembnejše odločitve, pri katerih ste bili udeleženi v svoji karieri.

Aktivno sem sodeloval pri pripravi Zakona 3871/2010 z naslovom „Finančno poslovanje in odgovornost“, ki je prispeval bistvene spremembe k predhodnemu nacionalnemu računovodskemu sistemu in prvič uvedel določbe glede preverjanja dobrega finančnega poslovanja, skladnosti z mednarodnimi revizijskimi standardi in odgovornosti upraviteljev javnih skladov ter tako bistveno spremenil postopke pripravljanja in izvrševanja grškega državnega proračuna. Imenovan sem bil tudi za člana zakonodajnega odbora, odgovornega za pripravo Zakona 4055/2012 z naslovom „Pošteno sojenje v razumnem roku“, ki je računskemu sodišču naložil odgovornost za izvajanje usmerjenih revizij, revizij poslovanja in sistemskih revizij ter za zagotavljanje skladnosti organa v postopku revizije z navodili, ki jih je sodišče predhodno izdalo.

Imenovan sem bil za poročevalca oddelka računskega sodišča za pripravo pozitivnega mnenja o predsedniškem odloku, ki omejuje preventivne revizije javnih izdatkov, pravnih oseb javnega prava in lokalnih organov na zneske, ki presegajo določene meje. Ustava je pred tem zahtevala, da se preventivne revizije brez izjeme opravijo za vse javne izdatke, ta omejitev pa bi močno vplivala na uveljavljene ideje in postopke.

Kot zadnji primer bi navedel dejstvo, da sem bil poročevalec oddelka računskega sodišča za sklep, ki je vzpostavil revizijska merila za prihodke občin.

Neodvisnost

3. Pogodba določa, da so člani Računskega sodišča pri opravljanju svojih nalog „popolnoma neodvisni“. Kako bi to obveznost povezali s svojimi prihodnjimi nalogami?

Kot član revizijskega organa, sestavljenega iz predstavnikov sodstva, sem še posebej dovzeten za določbe Pogodbe, ki od članov Računskega sodišča zahtevajo, da so popolnoma neodvisni. To je potrebno in je v splošnem interesu Evropske unije.

Poleg tega je za javne revizijske institucije v demokratičnih državah, zlasti za računsko sodišča ali splošne revizijske službe, neodvisnost temeljna, funkcionalna in v številnih primerih ustavna zahteva. Ker morajo biti člani Računskega sodišča popolnoma neodvisni (člen 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije), menim, da mora za njihovo poklicno in družbeno ravnanje prav tako veljati to institucionalno načelo.

Kot morebitni prihodnji član Računskega sodišča si v skladu s svojim razumevanjem potrebe po popolni neodvisnosti pri izvajanju nalog ne morem predstavljati, da bi organe v postopku revizije zaprosil za nasvet ali ga od njih prejel oziroma da bi dopustil kakršno koli obliko odvisnosti od njih, ki bi nastala, če bi od njih sprejel darila ali usluge. Glede tega ne zadošča, da imam čisto vest. Ključnega pomena je tudi, da noben nepristranski opazovalec ne more podvomiti ali posumiti v mojo neodvisnost.

Kot morebitni prihodnji član Evropskega računskega sodišča menim, da je bistvenega pomena, da ostanem neodvisen ne le v svojih odnosih z revidiranci, temveč tudi s tistimi, ki želijo moje ugotovitve uporabiti za politične namene. To pomeni, da nobene vlade (niti svoje) ali druge organizacije ne zaprošam za navodila niti jih od njih ne sprejemam. Prav tako se moram vzdržati vsakršnih dejanj, ki niso skladna z mojimi dolžnostmi.

Na tem položaju bo moja dolžnost tudi, da institucionalno jamstvo popolne neodvisnosti privzamem kot osebno načelo ter v skladu s tem ostanem objektivni in neodvisen v vsakem pogledu.

4. Ali ste prejeli razrešnico za naloge upravljanja, ki ste jih predhodno opravljali, če se takšen postopek uporablja?

Ker nisem nikdar opravljal nalog upravljanja, ni bilo nikoli razloga, da bi dobil tovrstno razrešnico.

5. Ali imate poslovne ali finančne interese oz. kakšne druge obveznosti, ki bi lahko bili v nasprotju z vašimi prihodnjimi nalogami? Ali ste pripravljene seznaniti predsednika Računskega sodišča z vsemi svojimi finančnimi interesi in drugimi obveznostmi ter podatke dati na voljo javnosti? Če ste trenutno udeleženi v sodnem postopku, ga, prosim, lahko opišete?

Nisem udeležen pri nobenih poslovnih dejavnostih in nimam finančnih interesov oziroma drugih obveznosti, ki bi lahko bile v nasprotju z mojimi morebitnimi prihodnjimi nalogami v vlogi člana Evropskega računskega sodišča.

Predsedniku Računskega sodišča sem pripravljen razkriti vse svoje finančne interese in druge obveznosti.

Udeležen nisem v nobenem kazenskem postopku.

6. Ali ste se po imenovanju za člana Računskega sodišča pripravljene odreči izvoljenim funkcijam ali aktivni funkciji z obveznostmi v politični stranki?

Da. Ne opravljam izvoljenih funkcij niti aktivne funkcije z obveznostmi v politični stranki.

7. Kako bi obravnavali primer večje nepravilnosti ali celo goljufije in/ali korupcije,

v katerem bi bili udeleženi državljani vaše države članice?

Osnovna prednostna naloga evropskih institucij je zaščititi proračunska sredstva EU, njihova dolžnost pa zagotoviti najboljšo možno porabo davkoplačevalskega denarja ter predvsem preprečiti goljufije in druge nezakonite dejavnosti, ki škodujejo finančnim interesom Evropske unije. Vsi primeri tovrstnih nepravilnosti, goljufij in/ali korupcije – na primer izogibanje dajatvam in davkom, ki se plačujejo v proračun EU, ali zloraba sredstev EU – bremenijo evropske davkoplačevalce. V takšnih primerih je zato treba uporabiti politiko ničelne tolerance.

Če bodo revizijske dejavnosti, opravljene v okviru mojih pristojnosti, razkrile kakršno koli resno kršitev veljavnih pravil ali sum nepravilnosti, goljufije in/ali korupcije, bom kot morebitni prihodnji član Evropskega računskega sodišča v skladu z zakonskimi zahtevami brez oklevanja opozoril Urad za boj proti goljufijam, naj ne glede na državljanstvo udeležencev zadevo razišče in naloži ustrezne kazni, tudi če osebe, udeležene v tem primeru, prihajajo iz moje države članice.

Opravljanje nalog

8. Katere bi morale biti glavne značilnosti kulture dobrega finančnega poslovanja v javni upravi?

Težava, ki trenutno pesti javni sektor, ni nezakonita poraba, temveč potratnost kot posledica porabe, ki sledi črki zakona, a obenem povzroča (sicer zakonito) tratenje javnih sredstev, na primer za programe, ki navidezno izpolnjujejo vse formalne zahteve, vendar kljub temu niso trajnostni. To dokazuje, da upoštevanje zakonsko določene upravne prakse ne zagotavlja vedno ustrezne porabe javnih sredstev.

Osnovno merilo za slabo upravljanje javnih sredstev je nepoštenost ali potratnosti tistih, ki so jim zaupana, osnovno merilo za dobro poslovanje pa je seveda učinkovitost. Ker javna sredstva ustvarjajo davkoplačevalci s svojimi odrekanji, morajo javni organi porabo tovrstnih zasebnih sredstev utemeljiti z javnim interesom, sredstva pa morajo porabiti učinkovito in za predvidene namene, ki ne smejo biti zgolj jasno določeni, temveč jih je treba tudi doseči. Ni dovolj dokazati, da se javna sredstva porabljajo ob upoštevanju javnega interesa. Izkazati je treba tudi oprijemljive rezultate.

Načelo sorazmernosti je temelj dobrega javnofinančnega poslovanja. To pomeni, da morajo vsa finančna odrekanja učinkovito služiti javnemu interesu in da je treba potrebna sredstva porabiti na najboljši možni način.

V skladu s tem se preverjanje dobrega finančnega poslovanja začne tam, kjer se drugi dve obliki revizije (preverjanje, da so računovodski izkazi resnični in pošteni ter da so z njimi povezane transakcije zakonite in/ali pravilne) končata, in je od obeh ločeno.

V evropskem pravu so načela dobrega finančnega poslovanja vključena v primarno (člena 287(2) in 317 Pogodbe o delovanju Evropske unije) in v sekundarno zakonodajo (člen 30(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012). Preverjanje dobrega finančnega poslovanja je

tradicionalno razdeljeno v tri podkategorije, tj. gospodarnost, učinkovitost in uspešnost, kot je posebej opredeljeno v členu 30(2) zgoraj omenjene uredbe:

(a) Načelo gospodarnosti zahteva, da se sredstva, ki jih institucija uporablja za izvajanje svojih dejavnosti, dajo na voljo pravočasno, v primerni količini in primerni kakovosti ter za najugodnejšo ceno.

(b) Načelo učinkovitosti se nanaša na najboljše razmerje med uporabljenimi sredstvi in doseženimi rezultati.

(c) Načelo uspešnosti se nanaša na doseganje zadanih specifičnih ciljev in zelenih rezultatov.

Če želijo javne službe razviti kulturo dobrega finančnega poslovanja v skladu z zgornjimi načeli, morajo biti po mojem mnenju izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) Določbe ustreznega zakonodajnega okvira morajo biti dovolj jasne, da jih lahko uradniki ustrezno izvajajo, in dovolj preproste, da so razumljive splošni javnosti.

(b) Cilji morajo biti jasno določeni, odgovornosti udeleženih uradnikov pa natančno opredeljene.

(c) Uvedeni morajo biti mehanizmi za prosti pretok podatkov.

(d) Vzpostavljeni morajo biti mehanizmi, ki zagotavljajo, da upravitelji javnih sredstev odgovarjajo ustreznim političnim organom.

(e) Za zagotavljanje uspešnosti metod, ki jih služba uporablja za doseganje svojih ciljev, so potrebni zanesljivi notranji revizijski postopki.

9. Računsko sodišče v skladu s Pogodbo pomaga Parlamentu pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna. Kako bi opisali svoje naloge v zvezi s poročanjem Evropskemu parlamentu in zlasti Odboru za proračunski nadzor?

Člen 287 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da Računsko sodišče pomaga Evropskemu parlamentu pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna EU, zlasti v okviru postopka razrešnice, ki potrjuje, da je Komisija prejela razrešnico za svojo proračunsko odgovornost. To zahteva visoko stopnjo sodelovanja med institucijama, ki temelji na vzajemnem zaupanju in spoštovanju, obenem pa jasno razmejuje njune naloge in odgovornosti.

Pri poročanju Evropskemu parlamentu in zlasti Odboru za proračunski nadzor si bom v skladu s svojimi dolžnostmi kot morebitni prihodnji član Računskega sodišča osebno prizadeval za gojenje in razvijanje ozračja iskrenega vzajemnega zaupanja in sodelovanja s poslanci, da bo lahko Sodišče Parlamentu bolje nudilo potrebno pomoč.

Poleg tega si bom prizadeval prispevati k trajnemu ozračju sodelovanja med institucijama ter spodbujati izmenjavo mnenj in idej pri pripravi letnega revizijskega načrta Sodišča. Ta postopek je treba pospešiti z rednimi srečanji članov obeh institucij.

Da bi zagotovil, da bodo izjave o zanesljivosti in posebna poročila, ki jih pripravlja Računsko

sodišče, uporabni za Evropski parlament, zlasti za njegov Odbor za proračunski nadzor, se bom še posebej potrudil zagotoviti, da bodo mnenja in priporočila v njih jasna, natančna, zanesljiva in ustrezno dokumentirana ter da bodo odkrivala nezakonite ali nepravilne finančne prakse oziroma druge nepravilnosti ali sistemske pomanjkljivosti in vključevala ocene revizije poslovanja. Če bo prišlo do sporov, bom moral ustrezno upoštevati ugovore organa v postopku revizije, da bom tako zagotovil zanesljivost ugotovitev.

Kot morebitni prihodnji član Evropskega računskega sodišča si bom v največji možni meri prizadeval zagotoviti, da bosta Evropski parlament in njegov Odbor za proračunski nadzor obveščena o ugotovitvah Računskega sodišča v duhu plodnega dialoga in odkritega sodelovanja.

10. Kakšna je po vašem mnenju dodana vrednost revizije poslovanja in kako je treba revizijske ugotovitve vključiti v postopke upravljanja?

Namen revizije poslovanja je oceniti kakovost in uspešnost javnih politik pred in med njihovim izvajanjem ter po njem. Objektivno oceno poslovanja je treba opraviti za celotno trajanje javnih pobud ter ovrednotiti vložke, dosežke, izide in vpliv, tj. dolgoročne družbene spremembe, ki so vsaj delno posledica delovanja Evropske unije. Kot je omenjeno zgoraj, se poslovanje ocenjuje na podlagi načel dobrega finančnega poslovanja (gospodarnost, učinkovitost in uspešnost). Revizija poslovanja je ključno dopolnilo tradicionalne finančne revizije in preverjanja zakonitosti in pravilnosti ter je bistvenega pomena za nadzor nad proračuni programov, njen namen pa je zagotoviti skladnost s cilji, roki in upravnimi postopki ter v vsakem primeru dodeliti ustrezne vire in sredstva. Načrtovani cilji morajo biti specifični, merljivi, dosegljivi, realistični in časovni opredeljeni (SMART) za vsa področja dejavnosti, ki jih zajema proračun.

I. Po mojem mnenju je dodana vrednost revizije poslovanja, zaradi katere je slednja pomemben instrument za opravljanje sodobnih revizij, sestavljena iz naslednjega:

(a) Revizija poslovanja je del strateškega načrtovanja programov s prednostnimi, specifičnimi in merljivimi cilji, ki jasno določa odnos med sredstvi in ciljem.

(b) Revizija poslovanja opozarja finančne upravitelje na njihovo odgovornost, da z namenom zmanjšanja nepremišljenih izdatkov sprejemajo in izvajajo učinkovite in uspešne upravne in finančne odločitve.

(c) Revizija poslovanja od upraviteljev zahteva, da odgovarjajo ustreznim političnim organom.

Kot del notranjega postopka revizije je dodana vrednost revizije poslovanja ta, da se ugotovitve predložijo upravnikom organa prosilca, ki se nato lahko odločijo, kako jih uporabiti.

Po drugi strani pa je za zunanjo revizijo dodana vrednost dejstvo, da jo opravlja zunanji organ, ki je neodvisen od uprave organa v postopku revizije (ter določa obseg in metode), ter da se ugotovitve revizije predložijo ne samo upravi organa v postopku revizije, temveč tudi političnemu organu, ki mu odgovarja, se pravi Parlamentu.

II. Ugotovitve revizije poslovanja bi bilo treba izkoristiti in vključiti v upravne postopke, kot sledi:

- (a) Organ v postopku revizije upošteva mnenja in priporočila iz posebnih poročil revizije poslovanja v zvezi s sistemskimi težavami, odkritimi na področju, ki ga obravnava (na primer zapletenost ali nejasnost zakonodaje, ki se izvaja, težave in dvoumnosti pri določanju ciljev programa, nezadostna pozornost pri določanju ciljev SMART oziroma odsotnost primernih vmesnih ciljev ali končnega doseganja specifičnih večletnih ciljev).
- (b) Revizijski organ redno spremlja in ocenjuje ukrepanje po opravljeni reviziji, organ v postopku revizije pa upošteva priporočila in predloži z njimi povezana poročila ustreznemu političnemu organu.

Komisija in države članice obveščajo Evropski parlament o napredku pri izvajanju teh priporočil. Evropsko računsko sodišče je pripravilo smernice za revizijo poslovanja v zvezi s preverjanjem finančnega poslovanja Komisije in programov, ki jih financira EU. Evropsko računsko sodišče preverja tudi samoocenjevanje Komisije glede doseganja ciljev poslovanja v letnih načrtih poslovanja zadevnih generalnih direktoriatov.

V času hude gospodarske in finančne krize bi lahko bila revizija poslovanja po mojem mnenju še posebej učinkovito sredstvo za zagotavljanje verodostojnih odgovorov na vsa vprašanja evropskih državljanov o tem, kako Evropska unija izvaja javne politike.

Ukrepi za izboljšanje finančnega poslovanja se zahvaljujoč Evropskemu parlamentu, medijem in javnemu mnenju razvijajo na podlagi informacij, argumentov in priporočil iz poročil revizijske institucije. Evropsko računsko sodišče lahko uveljavi svoj vpliv s tem, kar sporoča. Menim, da je prepričljivost in verodostojnost demokratičnega procesa trdno povezana z uporabo ugotovitev revizij poslovanja, ki bi zato morale biti razumljive in sestavni del demokratične javne razprave.

11. Kako bi lahko izboljšali sodelovanje med Računskim sodiščem, nacionalnimi revizijskimi organi in Evropskim parlamentom (Odborom za proračunski nadzor) v zvezi z revizijo proračuna EU?

I. Člen 287(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da se v državi članici revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi. Ker Evropsko računsko sodišče deluje neodvisno in strogo v skladu z določbami Pogodbe, pripravljenost ali nepripravljenost nacionalnega revizijskega organa, da sodeluje z njim, nanj ne more vplivati.

Po mojem mnenju je treba okrepiti sodelovanje med Evropskim računskim sodiščem in nacionalnimi revizijskimi organi, ki so med seboj že vzpostavili trajnosten komunikacijski kanal, na podlagi:

- (a) odbora za stike Evropskega računskega sodišča in vodij nacionalnih revizijskih organov, ki se sestaja enkrat letno z namenom določiti skupne revizijske smernice;
- (b) uradnikov za zvezo nacionalnih revizijskih organov, ki so redno v stiku z Evropskim

računskim sodiščem;

(c) sodelovanja pri delu Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij (INTOSAI) in Evropske organizacije vrhovnih revizijskih institucij (EUROSAI), ki prispevata k vzpostavljanju stikov med nacionalnimi revizijskimi organi v evropskih in tudi neevropskih državah.

Sodelovanje med njimi postaja vse bolj učinkovito zaradi:

(a) pomoči nacionalnih revizijskih organov pri pregledih porabe sredstev EU na kraju samem, ki jih v državah članicah opravlja Evropsko računsko sodišče;

(b) skupnega preverjanja nacionalnih revizijskih organov in Evropskega računskega sodišča – pobude, ki je še v preskusni fazi;

(c) uporabe podatkov preverjanj in ugotovitev nacionalnih revizijskih organov glede prihodkov in odhodkov EU s strani Evropskega računskega sodišča na njegovo zahtevo.

Institucionalno sodelovanje med Evropskim računskim sodiščem in nacionalnimi organi je treba okrepiti po vzoru sodelovanja med Sodiščem Evropske unije in nacionalnimi sodišči.

Da bi zagotovili upoštevanje načela subsidiarnosti in se učinkoviteje izogibali podvajanju nadzora, bi lahko nacionalni revizijski organi preverjali porabo sredstev EU v državah članicah v imenu Evropskega računskega sodišča in slednjemu poročali. Za ta namen bi bilo treba harmonizirati in uskladiti revizijske postopke in skupno evropsko revizijsko metodologijo. To bi bilo mogoče doseči s seminarji za uslužbence nacionalnih revizijskih organov o težavah, ki se pojavljajo v zvezi z evropskim financiranjem in revizijami, ter s tesnejšo vključenostjo v preverjanja, ki jih opravlja Evropsko računsko sodišče v državah članicah. To bi lahko privedlo do bolj konstruktivnega sodelovanja, saj lahko nacionalni revizijski organi zberejo informacije o svojih nacionalnih postopkih ter bolje poznajo svojo nacionalno zakonodajo in upravne prakse.

Pobude, kot je uvedba usklajenega revizijskega modela za uspešno združevanje ugotovitev zunanjega in notranjega nadzora (enotna revizija, mnenje Sodišča EU št. 2/2004), ter preverjanje projektov, ki jih financira EU, na lastno pobudo nacionalnih revizijskih organov, skupaj z izjavo, ki se poda pristojnim nacionalnim organom (mnenje Evropskega računskega sodišča št. 6/2006), bi lahko bili način, kako spodbujati uspešnejše sodelovanje med Evropskim računskim sodiščem in nacionalnimi revizijskimi organi. Prav tako bi bilo mogoče uporabiti izkušnje, pridobljene v skupnih revizijah, ki so jih opravili revizijski organi na določenih področjih, ki so v interesu EU. Nedavno (marca 2013) je bilo vzpostavljeno še vedno potekajoče sodelovanje med Evropskim računskim sodiščem in nacionalnimi revizijskimi organi v euroobmočju v zvezi z javno zunanjo revizijo Evropskega mehanizma za stabilnost.

Sodelovanje med Evropskim računskim sodiščem in nacionalnimi revizijskimi organi bi bilo mogoče še posebej uspešno organizirati, če bi povečali število skupnih revizij ter tako z izmenjavo informacij in izkušenj dosegli tesnejše sodelovanje, ki bi vzajemno koristilo sodelujočim revizorjem.

Obenem je pomoč Evropskega računskega sodišča pri nacionalnih revizijskih postopkih (ki jo dovoljujejo mednarodna revizijska pravila) odvisna od tega, ali nacionalni revizijski organi upoštevajo mednarodne revizijske standarde in jih ustrezno izvajajo. Čeprav je sodelovanje potrebno, se v nobenem primeru ne sme spremeniti v podrejenost. Zato je treba zagotoviti institucionalno enakopravnost med Evropskim računskim sodiščem in nacionalnimi revizijskimi organi.

II. Ni skrivnost, da je bilo Evropsko računsko sodišče ustanovljeno na pobudo Evropskega parlamenta, natančneje njegovega Odbora za proračunski nadzor (predsedoval mu je Heinrich Aignet), ki je leta 1973 zahteval oblikovanje evropskega revizijskega organa. Evropski parlament je novo ustanovljeno Evropsko računsko sodišče obravnaval kot zaveznika pri izvajanju obsežnega preverjanja dejavnosti Komisije in evropskega proračuna.

Evropski parlament praviloma podpira ugotovitve Evropskega računskega sodišča in poziva druge evropske institucije, naj sledijo njegovim priporočilom. Na ta način nudi Evropsko računsko sodišče Evropskemu parlamentu dragoceno pomoč v zvezi s postopkom razrešnice, ki potrjuje, da je Komisija prejela razrešnico za svojo proračunsko odgovornost.

Zato morajo biti poročila Evropskega računskega sodišča jasna in dobro dokumentirana. Poleg tega mora Sodišče upoštevati mnenja in priporočila Parlamenta iz poročila o razrešnici in jih vključiti v načrtovanje revizij.

Druga vprašanja

Ali bi umaknili svojo kandidaturo, če bi bilo mnenje Parlamenta o vašem imenovanju za člana Računskega sodišča negativno?

Da. Zaradi zagotavljanja uspešnega dialoga in sodelovanja med Evropskim parlamentom in Evropskim računskim sodiščem je seveda nujno potrebno, da poslanci Evropskega parlamenta (zlasti tisti v Odboru za proračunski nadzor) zaupajo v neodvisnost in strokovno usposobljenost članov Evropskega računskega sodišča. Če bi bilo mnenje Parlamenta glede mojega imenovanja negativno in odražalo dvome glede mojih zadevnih vrlin, bi menil, da je to razlog za umik kandidature.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	2.12.2013
Izid končnega glasovanja	+: 14 -: 5 0: 3
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Zuzana Brzobohatá, Tamás Deutsch, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Monica Luisa Macovei, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Bart Staes, Georgios Stavrakakis, Michael Theurer
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Chris Davies, Cornelis de Jong, Monika Hohlmeier, Karin Kadenbach, Ivajlo Kalfin (Ivailo Kalfin), Markus Pieper
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Zita Gurmai, Janusz Władysław Zemke